

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในเวลาอมฤต เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นด้วยความรักอย่างมาก ปิดกั้นความคิดอื่นๆ ทั้งหมดของลูก มีการสนทนาจากใจถึงใจที่แสนหวานกับพ่อ
- คำถาม:** ทุกสิ่งที่ลูกพูดต้องมีความหมาย ลูกๆ ใดสามารถพูดคำพูดที่มีความหมายได้?
- คำตอบ:** ผู้ที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณพูดคำพูดที่เต็มไปด้วยความหมาย สิ่งต่างๆ ที่พ่อสอนลูกในยุคนั้นพบกันนั้นเต็มไปด้วยความหมาย สิ่งที่คุณพูดในสภาพของสำนึกที่เป็นร่างนั้นไม่มีความหมาย ทั้งหมดนั้นไม่มีความหมายไม่มีผลใดๆ เลย และไม่มีคุณประโยชน์ใด
- เพลง:** ชี้นทางให้แก่คนตาบอดเกิดพระเจ้าที่รัก

โอมชานติ เพลงเหล่านั้นล่ะ เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกไม่มีความต้องการเพลงเหล่านั้น ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆ ที่นี้ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีความยากลำบากมากมาย มีชนบทธรรมเนียมประเพณีและแบบแผนมากมาย เช่น การให้อาหารพรหมณ์ การทำสิ่งนี้-สิ่งนั้น การไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ลูกได้ทำอย่างมากมาย! เมื่อลูกมาที่นี่ ท่านก็ปลดปล่อยลูกจากความยากลำบากทั้งหมด ของลูก ลูกไม่ต้องทำอะไรเช่นนั้น ลูกไม่ต้องพูดแม้แต่คำว่า“ชีวา-ชีวา”ผ่านปากของลูก สิ่งนั้นไม่ใช่กฎของที่นี่ ไม่มีการได้รับผลใดๆ จากการทำเช่นนั้น พ่อพูดว่า: ลูกแต่ละคนต้องเข้าใจอยู่ภายในว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่อได้พูดแล้วว่า: จดจำพ่อ! อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อสัญญากับลูกว่า บาปทั้งหมดของลูกจะถูกเผาไป นี่คือไฟของโยคะที่บาปทั้งหมดของลูกถูกเผาไหม้เพื่อที่ลูกจะสามารถกลับบ้านได้ ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย นี่คือวิธีทั้งหมดที่จะพูดกับตัวเอง จงมีการสนทนาทางจิตกับตนเอง พ่อพูดว่า: พ่อให้วิธีการนี้แก่ลูกในทุกวงจร ลูกรู้ว่าต้นไม้ค่อยๆ เติบโตทีละน้อย เวลานั้นพ่อมาและปลดปล่อยลูกจากบ่วงพันธะของมายาที่พายุของมายาเริ่มต้น ไม่มีบ่วงพันธะในยุคนั้น สติปัญญาของลูกรู้ความหมายของยุคนั้นพบกันอย่างสมบูรณ์ ทุกสิ่งที่นี่มีความหมาย อะไรก็ตามที่มีสำนึกที่เป็นร่างพูดไม่มีความหมาย และไม่ว่าผู้คนที่สำนึกเป็นดวงวิญญาณจะพูดสิ่งใดก็ตามสิ่งนั้นมีความหมายและจะบังเกิดผล มีความยากลำบากมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนคิดว่า การไปในการจาริกแสวงบุญ ทำสิ่งนี้-สิ่งนั้น ฯลฯ ทั้งหมดคือหนทางไปสู่พระเจ้า อย่างไรก็ตาม ลูกๆ เวลานั้น เข้าใจว่ายังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ได้มีการแสดงถึง 84 ชาติเกิดของลักษมีและนารายณ์ผู้ซึ่งเป็นนายอันดับหนึ่งของโลก ดังนั้นใครอื่นจะสามารถได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้นได้อย่างไร? ทุกคนเข้ามาสู่วงจร ดังนั้นกษณะจะคงอยู่เสมอเช่นที่พวกเขาพูดได้อย่างไร? ใช่ ดวงวิญญาณนั้นคงอยู่เสมอในรูปใดรูปหนึ่ง แต่นามและรูปของกษณะนั้นเคยมีอยู่และหายไปแล้ว พ่อมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกๆ นี่คือการศึกษาละเอียด ต้องให้ความใส่ใจในขณะที่ดำเนินชีวิตนักเรียนของลูก กำหนดเวลาทุกวันที่จะเขียนสารของลูก นักธุรกิจมีบ่วงพันธะมากมาย ผู้ที่ทำงานจ้างเหมาจะไม่มีบ่วงพันธะมากนัก พวกเขาเพียงแค่ทำการงานของเขาให้เสร็จก็แค่นั้น! นักธุรกิจต้องจัดหาสิ่งที่ลูกต้องการเมื่อใดก็ตามที่พวกเขา มา โยคะของสติปัญญาของเขานั้นก็เรื้อรังไปข้างนอก ดังนั้นลูกต้องพยายามและหาเวลาสำหรับการจดจำระลึกถึงเวลาเข้าสู่คือเวลาที่ดีมากสำหรับสิ่งนั้น ในเวลานั้นลูกต้องปิดกั้นความคิดของลูกเกี่ยวกับสิ่งภายนอก อย่าได้มีความคิดอื่นใด เพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น เขียนคำยกย่องพ่อลงไป: บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบากำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลก เราต้องทำตามศรัทธาของท่าน คำแนะนำที่สูงส่งที่สุดที่เราได้รับคือ“มานมานะบาฟ” ไม่มีใครอื่นสามารถพูดสิ่งนี้ ลูกได้รับคำแนะนำสั่งสอนนี้ทุกวงจรเพื่อที่เปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน พ่อเพียงแค่พูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้เรียกว่ามนตราที่ฝึกฝนจิตใจ มีความสุขในการมีการจดจำระลึกถึงด้วยความเข้าใจ พ่อพูดว่า: การจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนเป็นสิ่งที่จำเป็น ในความเลื่อมใสศรัทธาการกราบไหว้บูชาชีวาเริ่มแรกนั้นไม่มีสิ่งใดเจือปน และแล้วต่อมาเมื่อพวกเขาเริ่มที่จะกราบไหว้บูชาผู้อื่นมากมายก็มีสิ่งเจือปน เริ่มแรกมีการกราบไหว้บูชาของเพียงผู้เดียว เวลานั้นลูกๆ ต้องรับฟังความรู้ี้จากผู้เดียวนั้นเท่านั้น ผู้เดียวที่ลูกๆ เคยกราบไหว้บูชาพูดกับลูกๆ ด้วยตัวของท่านเองว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เวลานั้นพ่อมาแล้ว ลัทธิศาสนาและการกราบไหว้บูชาทั้งหมดจะจบสิ้นลงเวลานี้ ลูกเคยเป็นคนแรกที่ได้สร้างวัดให้แก่ชีพบบา ในเวลานั้นลูกเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ดังนั้นลูกมีความสุขอย่างมาก และแล้วเมื่อลูกได้กลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่มีสิ่งเจือปน ลูกได้เข้ามาสู่ความเป็นทวิภาค (ความเป็นสอง-duality) กับผู้อื่น ดังนั้นจึงมีความสุขเล็กน้อย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสุขแก่ทุกคน พ่อพูดว่า: พ่อมาและให้มนตรานี้แก่ลูกๆ เพียงแค่รับฟังมนตราของผู้เดียวนั้นเท่านั้น ไม่มีผู้มีตัวตนใดที่นี่ ลูกมาที่นี่มาหาบัปตาดา ไม่มีใครสูงยิ่ง

กว่าชีพบาบา ทุกคนจดจำท่าน บารัตเคยเป็นสวรรค์ ซึ่งเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ใครทำให้พวกเขาสูงส่งมาก ที่ต่อมาลูกก็ได้กราบไหว้บูชาพวกเขา? ไม่มีใครรู้ว่ามหาลักษมีเคยเป็นใครชาติเกิดก่อนหน้านี้ของเธอก่อนที่จะกลายเป็นมหาลักษมีนั่นคืออะไร? ลูกๆ รู้ว่าเธอคือจากด้อมบา (แม่ของชาวโลก) มีคำกล่าวว่า “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” สิ่งนี้ใช้ได้กับลูกๆ ผู้เป็นแม่ทุกคน ลูกประกาศสิทธิ์ต่อทั้งโลก “แม่ของบารัต” ไม่ได้กล่าวถึงเพียงคนเดียว ลูกทั้งหมดคือชีพขัตติผู้ที่ได้รับพลังจากชีวาด้วยโยคะ มายาแทรกแซงในการรับพลังของลูก ในการต่อสู้ ในสงครามเมื่อใครบางคนโจมตีลูก ลูกต้องอยู่อย่างกล้าหาญและต่อสู้ ลูกไม่ควรติดกับโดยผู้ที่โจมตีลูก การรบราของลูกมีกับมายา ไม่มีการรบราระหว่างสราวาสและพันดาวาส พวกสราวาสรบรากันเอง เมื่อผู้คนต่อสู้กันพวกเขาก็พร้อมแม้กระทั่งที่จะตัดคอของอีกฝ่ายเพื่อที่ดินเพียงแค่นั่งหรือสองหลาเท่านั้น พ่อมาและอธิบายว่า นี่คือนั่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร มีอาณาจักรของราม(พระเจ้า) และอาณาจักรของราวัน(ปีศาจ) เวลาที่ลูกๆ มีความรู้ว่าคุณจะไปยังอาณาจักรของราม; มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความสุข(สุขธรรม) ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ที่นั่น เวลาที่พ่อมาเพื่อให้อาณาจักรเช่นนั้นแก่ลูก ดังนั้นลูกๆ ควรทำความเพียรพยายามอย่างมากเช่นนั้น บาบาบอกลูกๆ แล้วซ้ำเล่า: ลูกๆ อย่าได้เหนียวแน่นในสิ่งนี้ ผ้าแดงจำชีพบาบา ท่านคือจุดและเราดวงวิญญาณก็เป็นจุดเช่นกัน เรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา บทบาทของเรากำลังจะจบสิ้นลงเวลานี้ เวลาที่พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บาปนั้นสะสมอยู่ในดวงวิญญาณร่างกายจบสิ้นลงที่นี่ มนุษย์บางคนทำบาปแล้วก็ฆ่าตัวเอง(ร่างกายของเขา) อย่างไรก็ตามบาปของเขาไม่ได้รับการปลดปล่อยด้วยการทำเช่นนั้น มีคำกล่าวว่า: “ดวงวิญญาณบาป” ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พวกเขาพูดเช่นกันว่า ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย ลูกเวลานี้ได้รับศรัทธาจากดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว พ่อได้ให้ตาที่สามของความรู้แก่ลูกแต่ละคนแล้ว เป็นดวงวิญญาณที่รู้ทุกสิ่งก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพระเจ้า หรือวงจรโลกหมุนไปอย่างไร ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ก่อนอื่นใดลูกได้รับการตระหนักรู้ถึงดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนมาก นิमितทั้งหมดที่ผู้คนมีนั่นคือแ่งมุมของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายประเด็นของหนทางของความรู้ ท่านมาและนั่งอยู่ข้างๆ ผู้ที่ตรงกึ่งกลางหน้าผาก ผู้นี้ก็เข้าใจได้อย่างรวดเร็วเช่นกัน ทุกสิ่งเหล่านี้คือประเด็นใหม่และพ้องที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ จงทำให้สิ่งเหล่านี้มั่นคง; อย่าได้ลืม ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น อนาคตของลูกขึ้นอยู่กับบาปที่ได้รับการปลดปล่อยของลูก พร้อมกับลูก ดินแดนบารัตก็มีโชคมากที่สุดด้วยเช่นกัน ไม่มีแผ่นดินอื่นใดมีโชคเท่ากับบารัต พ่อมาที่นี้ที่บารัตนี้ บารัตเคยเป็นสวรรค์ซึ่งลูกเรียกว่าสวนแห่งอัลล้าห์ ลูกรู้ว่าพ่อกำลังทำให้บารัตกลายเป็นสวนดอกไม้อีกครั้ง เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะไปที่นั่น เราได้นิमित เราเข้าใจว่านี่คือสงครามหาบารัตเดียวกัน; หลังจากนั้นก็จะไม่มีสงคราม โลกใหม่เป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับลูกอย่างแน่นอน เมื่อเป็นโลกใหม่ บารัตก็เป็นสวรรค์ เป็นเพียง 5000 ปีที่แล้วเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องหลายแสนปี หากเป็นหลายแสนปีก็จะมีมนุษย์จำนวนมากมานับไม่ถ้วน แม้แต่สิ่งนี้ก็ไม่ได้ซึมซาบเข้าไปสู่สติปัญญาของใคร ในเมื่อไม่มีประชากรจำนวนมากเช่นนั้น วงจรจะยาวเช่นนั้นได้อย่างไร? เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกเคยปกครองโลกเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ในเวลานั้นไม่มีแผ่นดินอื่น แผ่นดินอื่นปรากฏตัวขึ้นมาในภายหลัง ทุกสิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่นเลย ให้สัญญาณเล็กน้อยแก่พวกเขาเพื่อให้พวกเขาสามารถเข้าใจว่าเคยมีศาสนาอื่นคงอยู่มาก่อนหน้าศาสนาของพวกเขาอย่างแท้จริง เวลาที่ลูกสามารถอธิบายได้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่คงอยู่มาก่อนนั้นได้หายไปแล้ว ไม่มีใครจะกล่าวอ้างว่าเป็นของศาสนาเทพเวลานี้ พวกเขาไม่เข้าใจว่า พวกเขาเคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนานั้นไปไหน? ศาสนาอื่นดูมาจากไหน? ไม่มีใครคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกๆ สามารถอธิบายได้ว่า พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้มีอำนาจแห่งความรู้ ดังนั้นท่านต้องมาและพูดความรู้อย่างแน่นอน ด้วยการรับความรู้ที่เท่านั้นที่มีการหลุดพ้น ไม่ใช่เรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาในทุกๆวงจร อย่างเช่นที่พ่อมาเวลานี้ ดังนั้นพ่อจะมาอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจรผ่านไปและพบปะกับลูกทั้งหมด ลูกเช่นกันที่วนไปรอบวงจร ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกแล้วลูกก็สูญเสียมันไป นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกทั้งหมดเป็นนักแสดง หากดวงวิญญาณ ในฐานะนักแสดงไม่รู้จักผู้สร้าง ผู้กำกับ และนักแสดงหลัก พวกเขาจะมีประโยชน์ใด? ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณได้นำร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของลูกอย่างไร เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน เวลาที่เป็นตอนสิ้นสุดของโลกเก่านี้แล้ว นี่เป็นประเด็นที่ง่ายมากที่จะเข้าใจ ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังนั่งที่นี้ในรูปแบบที่แผ่ตัวอย่างไร มีเพลงที่ร้องว่า: “เขาห่อหุ้มตนเองในผ้าหม่นหมม ได้เห็นผู้เดียวที่ทำทุกสิ่ง” ไม่ว่าลูกจะพูดว่า เขาได้เห็นท่าน หรือเขาตระหนักรู้จักท่าน, นั่นก็เป็นสิ่งเดียวกัน เป็นไปได้ที่จะเห็นดวงวิญญาณแต่ไม่มีประโยชน์ในสิ่งนั้น ไม่มีใครเข้าใจอะไรจากสิ่งนั้น ผู้คนมากมายผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้าก็ได้รับนิमित ก่อนหน้านี้ลูกเคยได้นิमितมากมาย เคยมีโปรแกรมมากมายให้แก่ลูกสำหรับสิ่งนั้น ลูกจะเห็นเกมที่สนุกสนานทั้งหมดเหล่านั้นในเวลาสุดท้าย เวลาที่พ่อพูดว่า: ศึกษาเล่าเรียนและกลับมาฉลาด หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนเวลานี้ ลูกจะต้องเสียใจเมื่อผลลัพธ์นั้นออกมา ลูกจะเข้าใจว่าลูกได้สูญเสียเวลาไป

อย่างมาก ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อมากเท่าไร บาบของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงมากเท่านั้น ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร พรอทของความสุขของลูกจะขึ้นสูงมากเท่านั้น ผู้คนไม่รู้ว่าทำไมพระเจ้าจึงได้รับการจดจำ แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าท่านคือแม่และพ่อ, พวกเขาก็ไม่รู้ความหมายของสิ่งนั้น เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วและแล้วลูกจึงสามารถอธิบายภาพของชีวาได้ว่าท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์อย่างไร ลูกต้องจดจำท่าน ลูกรู้ว่าพ่อมาเพื่อแสดงหนทางไปสู่ความสุขมากมายแก่ลูก นี่คือการศึกษาละเรียน ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากแค่ไหน ลูกก็จะประกาศสิทธิในสภาพที่สูงส่งมากแค่นั้น ผู้ที่ไม่ใช่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาที่ก่อดี(ที่นึ่งของกูรู)ของท่านได้ดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา นี่คือการก่อดีของชีพบบา ไม่ใช่ว่าคนอื่นจะนั่งบนก่อดีเมื่อผู้นี้จากไป พ่อจะพาทุกคนกลับไปกับท่าน ลูกบางคนสูญเสียเวลาของเขาจากการมีความคิดที่ไร้สาระว่าพวกเขาจะสะสมทรัพย์สมบัติมากมายได้อย่างไรเพื่อที่ลูกๆหลานๆของพวกเขาสามารถมีชีวิตอยู่ได้ด้วยเงินนั้นหรือสิ่งนั้นจะมีประโยชน์ในภายหลัง พวกเขาต้องการสะสมสิ่งนั้นไว้ในตู้เซฟของธนาคารของพวกเขาเพื่อให้ลูกๆของพวกเขาสามารถมีชีวิตอยู่ได้ด้วยสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามรัฐบาลจะไม่ทิ้งใครไว้ลำพัง ดังนั้นแทนการคิดมากเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกควรไม่วางเว้นอยู่กับการหารายได้เพื่ออนาคตของลูก เวลาที่ลูกๆต้องทำความเพียรพยายาม ไม่ใช่ว่าลูกจะทำถ้ามั่นอยู่ในละคร ถ้าลูกไม่ทำความเพียรพยายามลูกจะไม่ได้รับแม้กระทั่งสิ่งที่รับประทาน อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของพวกเรา พวกเขาก็มีความคิดเช่นนั้น หากไม่อยู่ในโชคของพวกเรา พวกเขาจะทำความเพียรพยายามอะไรของพระเจ้า? ผู้ที่มีสิ่งนั้นในโชคของพวกเขาก็จะดูดซับสิ่งเหล่านี้ได้เป็นอย่างดีและยังเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นดูดซับเหล่านั้นด้วยเช่นกัน พ่อเป็นครูของลูกและเป็นผู้รู้ของลูกด้วยเช่นกันและแล้วลูกควรจดจำท่าน ผู้เป็นที่รักที่สุดคือพ่อ ครูและกูรู จะต้องจดจำท่านทั้งสาม บาบได้แสดงให้เห็นวิธีการมากมาย ลูกสามารถเชิญผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาได้ด้วยเช่นกัน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความเพียรพยายามและไม่วางเว้นกับการหารายได้เพื่ออนาคตของลูก อย่าได้หยุดทำความเพียรพยายามด้วยการพูดว่า“ถ้าอยู่ในละคร นั้นจะทำบางสิ่งบางอย่าง”

2. จดบันทึกบาปที่ลูกได้ทำและความทุกข์ที่ลูกเป็นเหตุให้แกผู้อื่นตลอดทั้งวัน บอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นด้วยความซื่อสัตย์ รักษาหัวใจของลูกให้ซื่อสัตย์และสะอาดและชำระสะสางบัญญัติกรรมทั้งหมดของลูกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่สม่ำเสมอและเป็นธรรมชาติ ผู้ที่รักษามงกุฏและบัลลังก์ของลูกให้อยู่กับลูกอย่างสม่ำเสมอ

ในเวลาปัจจุบัน ลูกๆ ทั้งหมดได้รับมงกุฏและบัลลังก์จากพ่อ มงกุฏและบัลลังก์ในปัจจุบันนี้สามารถทำให้ลูกได้รับมงกุฏและบัลลังก์เป็นเวลาหลายชาติเกิดในอนาคต ถ้าลูกรักษามงกุฏของความรับผิดชอบสำหรับการให้คุณประโยชน์โลก และบัลลังก์หัวใจของบัพาดาไว้อยู่กับลูกเสมอ ลูกจะกลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอและเป็นธรรมชาติ และแล้วจะไม่มีเรื่องของการทำความพยายาม ประเภทใดๆ เพราะว่า ประการแรก ลูกมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและ ประการที่สอง การได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูกไร้ขีดจำกัด ในที่ที่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผล ก็จะมีการจดจำระลึกถึงที่เป็นธรรมชาติ

คติพจน์: ใช้สติปัญญาที่เรียบง่ายของลูกนำแผนของลูกไปสู่การปฏิบัติเพราะความสำเร็จหลอมรวมอยู่ในนั้น

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สร้างสมบุคลิกภาพของความสูงส่งและความบริสุทธิ์ทางจิตวิญญาณ

ความทุกข์และความไม่สงบเกิดจากความไม่บริสุทธิ์ ในที่ที่ไม่มีคามไม่บริสุทธิ์ ก็ไม่สามารถมีความทุกข์หรือความไม่สงบได้ ลูกทุกคนเป็นนายผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เป็นลูกๆของผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่ชำระผู้อื่นให้บริสุทธิ์จะบริสุทธิ์เองอย่างเป็นธรรมชาติ ดวงวิญญาณผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์เช่นนี้จะรักษาความสงบและความสุขของพวกเขาไว้กับตนเองอย่างแน่นอน

คุณสมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการอยู่อย่างบริสุทธิ์ แม้ทุกวันนี้ ผู้คนยังคงกัมติระหะการะความยิ่งใหญ่นี้